

---

# Veronika Šancová: Podnikavost je schopnost řešit problémy a převádět svoje nápady do reality

---

„Osobně občansko-sociální témata a humanitní zaměření pokládám za nesmírně důležité,“ říká v oknu Zoomu absolventka Studií občanského sektoru Veronika Šancová, které zakončila před více než dvaceti lety, kdy se Fakulta humanitních studií teprve rodila. V roce 2019 založila spolek Prototypci, který úspěšně funguje dodnes v kreativním hubu KUMST v Brně. V budoucích Prototypcích se kromě podnikavosti, kreativity a digitální kompetence snaží lektori pěstovat dovednosti jako time management, cenění si vlastní práce a poučení z vlastních chyb. Nabízená paleta činností ve spolku je pestrá. Veronika Šancová takový přístup oceňovala již při svém studiu tehdy novátorského konceptu Fakulty humanitních studií, a čerpá z něj dodnes.



Veronika Šancová, foto: archiv VŠ

## **Absolvovala jste Studia občanského sektoru před víc než dvaceti lety. Jak na to vzpomínáte?**

Vzpomínám na to velmi ráda, hlavně proto, že za studií jsem potkala své dlouholeté kamarádky. Taky jsem si odtud odnesla pracovní kontakty, se kterými spolupracuji dodnes. Bylo velmi pestré a bylo i dost praktické, musím říct, že z něj čerpám daleko víc než z jiných svých studií.

## **Odesla jste si třeba něco i do osobního života?**

Určitě ano. V mimopracovním životě mě ovlivnilo v tom směru, že jsem začala číst knížky, které jsem do té doby nečetla, takže jsem začala zřejmě přemýšlet v širším rámci než kdykoliv dřív. A jak jsem již zmiňovala, navázala jsem tam různé vztahy, takže se mi FHS poměrně propala i do osobního života.

### **Utkvěla vám nějaká silná vzpomínka nebo zážitek z vašich studií na FHS, příběh nebo i vyučující?**

Bylo toho víc. Určitě pro mě byly hodně důležité předměty Iva Jupy, což je momentálně šéf Národního pedagogického institutu, vedl přednášky o fundraisingu. Byly to opravdu hodně praktické věci. Poté jsem zakotvila v AISIS, kterou tehdy Ivo Jupa vedl, a v ní jsem pracovala víc než deset let, několikrát jsme spolupracovali i potom. Hodně na mě působily přednášky Zdeňka Pince, Hany Havelkové a určitě pana profesora Jana Sokola. Docházeli jsme i na nějaké přednášky, tuším, z antropologie, nebylo to ještě ani v Jinonicích, takové svérázné dámy, Mariny Vančatové. Když jsme byli na zkoušce v jejím úplně maličkém kabinetu v ohromném binci, tak to byl opravdu zážitek sám o sobě. Měla obrovský zážitek, a její přednášky byly opravdu strašně zajímavé, ale zároveň její osobnost byla taková netradiční, rozhodně vybočovala. Všem nám utkvěla v paměti.

### **V roce 2019 jste založila spolek Prototypci, který úspěšně funguje. Můžete nám tuto platformu přiblížit?**

Já, byť mám humanitní vzdělání, podnikám od osmnácti let, mimo jiné v oborech IT a jsem taky zapojená do stavební firmy. Hned po škole jsem se vdala a postupně měla tři děti. Hned, jak se mi narodila nejstarší dcera, jsem založila e-shop, a to pro mě byl zdroj příjmu. Sice jsem něco vyvíjela i pro různé neziskové organizace, zakázkově, fundraising a podobně, ale všechno moje podnikání a ostatní projekty se spojily pak v Prototypcích. Původně jsem je založila spíš z rodičovské potřeby, aby moje děti zažily něco z podnikavosti a kreativity, i když už třeba chodily do školy a nebylo na to tolik prostoru. Postupně se z toho vyvinula dobře fungující organizace. Zaměřujeme se na rozvoj podnikavosti a kreativních digitálních kompetencí, soustředíme se hlavně na mladší školní děti. V Brně máme základnu v kreativním centru KUMST, což je takový netradiční prostor plný profesionálů z kreativních průmyslů. Takhle oklikou jsem se vrátila do neziskového sektoru a spojilo se mi tam úplně všechno, co jsem po cestě nasbírala, včetně studií. Jsem zapojená do různých právních forem podnikání a spolek pokládám za nejlepší, protože poskytuje největší svobodu.

### **Uplatňujete ve své práci něco, co jste se naučila na FHS, nějaké praktické i teoretické věci?**

Hrozně moc. Obecně jsem to téma podnikavosti začala rozvíjet už při psaní diplomové práce, protože se zabývala společenskou odpovědností firem, a to s tím úzce souvisí. Ale byly to i úplně praktické věci jako tvorba propagačních materiálů, fundraising, což jsou činnosti, které využívám na denní bázi. Oklikou jsem se vrátila taky k účetnictví. Měli jsme docela náročné hodiny, tehdy jsem v tom šíleně plavala, ani nechápu, že jsem z něj udělala nějakou zkoušku. Ale zároveň jsem tím získala určité povědomí, což se mi posléze hodilo, když jsem se chodila ochytřovat k daňovému poradci, protože jsem věděla, na co se ptát.

### **Říkáte, že máte nejraději neziskový sektor. Dokázala byste říct, pro koho neziskový sektor určitě není?**

Není to pro dravé byznysmeny, kterým jde jenom o zisk. Pokud ale máte potřebu i něco do společnosti vracet, nejde vám jen o čistý výdělek, rozvíjíte i koncepčně nějaké téma, tak si myslím, že lepší forma podnikání není. Ale je třeba si před tím zjistit, jak třeba spolky fungují, jenom zorientovat se v těch náležitostech, jako najít si účetní, najít si další podporu, je velmi těžké. Sama dost těžším z toho, že takové lidi znám bezprostředně nejen díky studiu, ale i díky tomu, že jsem při něm získala kontakty na lidi, kteří dneska řídí velké neziskové organizace. Kdykoliv jsem něco nevěděla, měla jsem přítele na telefonu, který mi dokázal poradit. To je docela podstatné.

### **Zpátky k vašim Prototypkům. Proč jsou podnikavost a digitální kompetence pro děti důležité?**

Proto, aby si děti, později i jako dospělí, dokázaly poradit s náročnými situacemi. Jsem toho názoru, že podnikavost je schopnost řešit problémy a převádět svoje nápady do reality, což se hodí úplně kdykoliv, ať jste v jakémkoliv oboru. Projevuje se to zejména tehdy, když řešíte nějakou krizi. A co se týče kreativity, je nezbytnou podmínkou pro uplatnění podnikavosti. Digitální kompetence, zejména ty kreativní, jsou důležité proto, aby děti chápaly rozměr digitálních mašinek a neviděly v nich jenom prostředek hraní a zabijení času, ale aby v nich viděly i možný přínos a možnosti využití. Pro nás je to zároveň trojský kůň, jak se k dětem dostat a rozvíjet u nich kreativitu. To je pro nás prioritou, ale je pravda, že děti momentálně samozřejmě nejlépe reagují na digitální přístroje. Snažíme se propojovat digitální tvoření s tím fyzickým, to je pro nás nejdůležitější.

### **Jak taková práce probíhá? Co s dětmi konkrétně děláte?**

Zrovna včera jsem měla jeden z intenzivních víkendových workshopů, což je náročnější disciplína. Máme startupovou skupinku, něco děláme rukama, například vyrábíme trička. Pak je nafotíme, obrázky upravíme v Canvě a potom se rozhodneme, že je nebudeme vlastně kreslit, ale že využijeme plotr, u kterého musíme použít nějakou další digitální mašinku, ze které vyjždí vyřezané nažehlovací folie. To je právě doplnění fyzického tvoření digitálními nástroji. Zároveň nabízíme i čistě „digitální“ workshopy. Také máme programy pro školy nebo jen volnočasové. Pracujeme například s LEGO, které napomáhá dětem se seznámit se základní algoritmizací. Také jsme začali děti seznamovat s fungováním neuronových sítí a AI.





Veronika Šancová při prezentaci, foto: osobní archiv VŠ

**Jaké schopnosti a dovednosti se snažíte v dětech kromě podnikavosti, kreativity a digitální kompetence pěstovat? Jsou to tak trochu i hodnoty, které by měl podle vás mít současný člověk?**

Rozhodně ano, zejména kritické myšlení, budování odolnosti, nebo i schopnost rozdělit si větší celky do menších dílčích úkolů, jakýsi time management, což pro nás začíná být obrovské téma. Dnešní děti to moc neumí, protože mají rozpáraný čas do jasných hodin, například ve škole, a mají takto rozpárané i volnočasové aktivity. Pro nás je důležité, aby si samy uměly plánovat čas i práci například ve skupinovém projektu. Je to docela náročná disciplína, kterou se lidé posléze lopotně učí třeba až na střední škole, a to je podle nás pozdě. Myslím, že se s tím mají děti seznamovat už od prvního stupně.

**Nejstarší Prototypci z prvních běhů projektu by se teď mohly hlásit na vysokou školu. Věříte, že se tato aktivita propíše do jejich budoucnosti? Že se skutečně stanou aktivními lidmi, kteří vidí svět v souvislostech a mají chuť a dovednosti měnit ho k lepšímu?**

Pevně v to věřím. Jedním z prvních Prototypků je moje dcera, která letos maturuje a teď tady za mnou chodí můj další šestnáctiletý Prototypěk. Ale ano, nejstarší Prototypci jsou teď v podstatě ve třetím, čtvrtém ročníku na středních školách. Už jenom z toho, jak jsou aktivní a do čeho se zapojují, že se nebojí například vyjet na Erasmus, usuzuji, že skutečně jsou takoví, jak jste naznačila. Protože k nám pořád nejvíce chodí děti věkově z prvního stupně základní školy, musíme najít uplatnění i pro ty starší. Nechceme, aby nám utekly, a snažíme se jim nabídnout "pokročilé" uplatnění. Někteří nám vedou kroužky, chodí dělat praktikanty na příměstské tábory, ale zároveň si říkají i o to, že by chtěli vyjet v rámci Erasmusu, a tak se pro tyto středoškoláky snažíme zařizovat výměnné pobyty. To je pro nás čerstvé. Pevně věříme, že když si projdou našimi aktivitami, tak se jim otevře nový svět. Velmi rádi je seznamujeme s profesionály, s lidmi, kteří kreativitu v životě skutečně používají. Podle nás je hodně důležité, aby si věřili, že by třeba jednou mohli sami podnikat. Naším cílem sice není vychovávat podnikatele, ale zároveň je to v dnešní době docela potřebná disciplína. Já si myslím, že dětí, které by měly stabilní platy tzv. na doživotí, příliš nebude. Takže jestli pracujeme s nějakou životní nejistotou, a tohle pro děti bude velká životní nejistota, jsem toho názoru, že schopnost umět si v budoucnu říct o adekvátní ohodnocení není jednoduché, ale velmi podstatné. Tuto schopnost u „našich“ dětí postupně pozorujeme, je to radost.

**Učíte děti i uvědomění, že chyba není konec příběhu, ale může být naopak krok ke zlepšení nebo šťastnému konci?**

Ano, to je další velmi důležité téma. Mimochodem, jeden z důvodů, proč rádi používáme LEGO je, že má fantastické metodiky a velmi často pracuje s chybou. To znamená, že vy jako lektor děti neupozorňujete, že něco dělají špatně. Ony na to musí přijít samy, nejlépe v nějaké skupině. U nás je chyba úplně přirozenou součástí všech procesů a velmi rádi sdílíme i ty své. Vysloveně si zveme i kreativce a často naše otázky směřují k tomu, aby se podělili nejen o to, co se jim daří, ale právě i o své nezdary. Dětem na tom chceme demonstrovat, že chyby jsou úplně přirozená součást všeho a že se jejich děláním mohou stát leda více odolnými, protože všichni máme za sebou strašnou spoustu chyb.

**Podnikáte a působíte v mnoha pozicích naráz, zároveň jste mámou tří dětí. Jak toho zvládáte tolik a co vám dodává motivaci a inspiraci?**

Jak to zvládám, nevím. Myslím si, že jsem nediagnostikovaný hyperaktiv, to zaprvé. Málo spím, to je druhá věc. Ale FHS jsem si vybrala rozhodně proto, že mi umožnila zachovat moje nastavení životního rytmu a rozvíjet se dále různými směry. Studium bylo vážně hodně barevné, a to mám ráda. Ráda střídám věci, třeba po nějakých periodách nebo jich současně dělám více najednou. Popravdě mi to takhle vyhovuje, i když je to náročné. Někdy se zároveň stanou takové zázračné okamžiky, kdy se úplně nesourodé věci propojí. Dost často to znamená, že vaše fungování přitáhne další lidi, kteří to mají podobně jako vy. Právě na takové lidi jsem narazila na FHS a v určité době, kdy jsem si o sobě myslela, že nejsem úplně normální, že to takhle střídám, ale postupně jsem díky tomu okolí nabírala sebedůvěru. Nejsem jediná na světě, kdo střídá nejen práce, ale třeba i obory. To jsou pro mě celoživotně nejdůležitější zkušenosti, že to takhle může být a je to normální. Neříkám svým dětem, že musí být něčím celý život. Prostě si myslím, že někdo to má doširoka. Třeba já.

**Když jsme takhle hezky u vzpomínek na fakultu, chtěla byste FHS něco popřát?**

Aby se dál rozvíjela. V dubnu jsem navštívila Prahu a konečně se podívala na novou budovu, protože jsem ji ještě neviděla. Děni na FHS sleduji dlouhodobě, hlavně na Facebooku. Fakultě přeji, aby na ni pořád chodili zajímaví lidé a aby to bylo pořád barevné, aby tam byla celá škála osobností. Já osobně občansko-sociální témata a humanitní zaměření pokládám za nesmírně důležité. Velmi bych si přála, aby FHS nebyla jenom pro ty, co se tam přihlásí, ale aby se způsob fungování FHS propisoval i do jiných vysokých škol, které nejsou primárně humanitně zaměřené. Aby přednášky, které jsem kdysi absolvovala s panem profesorem Sokolem, nás nutily přemýšlet o věcech jako je etika, hodnoty, o fungování společnosti, a aby se k těmto tématům dostali i studenti z jiných, úplně nesouvisejících oborů. Ať má co nejvíc studentů, ať prosperuje, ať má hodně peněz. Musím říct, že jsem hrdý absolvent.

Alena Ivanova  
Hedvika Pártlová